



ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 5. 8. 2019 v trestní věci obžalovaného Z [REDACTED] V [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED],

**takto:**

Podle § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu se **zrušuje** k odvolání obžalovaného Z [REDACTED] V [REDACTED] rozsudek Okresního soudu v Rokycanech ze dne 30. 5. 2019 č. j. 1 T 54/2018 - 789 ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu **se znovu rozhoduje** tak, že

se obžalovanému **ukládá** podle § 224 odst. 2 trestního zákoníku trest **odnětí svobody** v trvání **3 (tří) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **1 (jednoho) roku**.

**Odůvodnění:**

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Z [REDACTED] V [REDACTED] uznán vinným tím, že:  
jako [REDACTED] společnosti Vavřík stavby s.r.o., se sídlem Příkosice 151, PSČ 338 43, IČO: 29121957, ačkoli věděl, že společnost má k datu 31. 12. 2014 finanční závazky vůči věřitelům nejméně ve výši 1 950 376,84 Kč, které nebyly hrazeny, a to nejméně vůči věřitelům:
  - STREICHER, spol. s r.o. Plzeň, IČO: 14706768 – ve výši 201 860 Kč,
  - M [REDACTED] K [REDACTED], IČO: [REDACTED] – ve výši 22 349 Kč,
  - A [REDACTED] D [REDACTED], IČO: [REDACTED] – ve výši 153 757 Kč,
  - SQZ, s.r.o., IČO: 25743554 – ve výši 40 341 Kč,
  - P [REDACTED] K [REDACTED], IČO: [REDACTED] – ve výši 130 070,40 Kč,
  - Rentec Profesional s.r.o IČO 26325403 – ve výši 1 401 999,44 Kč,tak následně po datu 31. 12. 2014 přijímal a uzavíral nové závazky vůči věřitelům, nejméně ve výši

10 910 944,03 Kč, které rovněž nehradil, a to nejméně vůči věřitelům:

- J. K., IČO: - ve výši 155 000 Kč,
- V. K.-K., IČO: - ve výši 64 817 Kč,
- COLAS CZ, a.s., IČO: 26177005 – ve výši 11 035,20 Kč,
- AMATEX s.r.o., IČO: 29115515 - ve výši 10 164 Kč,
- ARBOCOM s.r.o., IČO: 29084245 – ve výši 6 655 Kč,
- TECAM spol. s r.o., IČO: 60933623 - ve výši 584 225,50 Kč,
- LOUDA STAVBY s.r.o., IČO: 02994364 – ve výši 283 728 Kč,
- F. V., IČO: - ve výši 44 900 Kč,
- A-Z HOFMAN spol. s r.o., IČO: 26364786 – ve výši 19 182 Kč,
- V. B., IČO: - ve výši 153 445 Kč,
- SILNICE CHMELÍR s.r.o., IČO: 27977951 – ve výši 540 400 Kč,
- H. M., IČO: - ve výši 376 235 Kč,
- J. K., IČO: - ve výši 138 545 Kč,
- VRCENSKÁ ZEMĚDĚLSKÁ A.S., IČO: 26391325 – ve výši 53 941 Kč,
- REDIMAX spol. s r.o., IČO: 45349134 – ve výši 21 774 Kč,
- P. Z., IČO: - ve výši 15 350 Kč,
- ZS KOMORNO A.S., IČO: 25205773 – ve výši 5 590 Kč,
- Richter+Frenzel, s.r.o., IČO: 61852325 - ve výši 141 307 Kč,
- M. K., IČO: - ve výši 6 667 Kč,
- Silnice Horšovský Týn a. s., IČO: 45359164 – ve výši 206 597 Kč,
- SUPTel a.s., IČO: 25229397 – ve výši 18 005,05 Kč,
- ELFETEX, spol. s r.o., IČO: 40524485 – ve výši 124 371 Kč,
- D. K., IČO: - ve výši 220 500 Kč,
- TERRAMET, spol. s r.o., IČO: 41692519 – ve výši 42 590 Kč,
- Tenisový klub Pačejov z.s., IČO: 22880925 – ve výši 65 000 Kč,
- BÖGL A KRÝSL, k.s. odštěpný závod Dobřany, IČO: 26374919 – ve výši 197 950,50 Kč,
- Bobcat CZ, a.s., IČO: 26212340 – ve výši 43 911 Kč,
- Ing. R. J., IČO: - ve výši 10 450 Kč,
- E. M., IČO: - ve výši 337 275 Kč,
- P. B., IČO: - ve výši 116 500 Kč,
- BOKR s.r.o., IČO: 25232223 – ve výši 541 949 Kč,
- CEMEX Czech Republic, s.r.o., IČO: 27892638 – ve výši 101 178,41 Kč,
- A. D., IČO: - ve výši 479 098 Kč,
- inkasta s.r.o., IČO: 25235745 – ve výši 127 333 Kč,
- KANALIZACE A VODOVODY Starý Plzenec, a. s., IČO: 61778079 – ve výši 19 190,20 Kč,
- IZOMAT Praha s.r.o., IČO: 45242003 -ve výši 73 197 Kč,
- TRUTESPOL MONOLITY s.r.o., IČO: 01831097 – ve výši 214 286 Kč,
- UNIBRICK s.r.o., IČO: 28013743 – ve výši 482 503 Kč,
- Vodohospodářská společnost Sokolov, s.r.o., IČO: 45351325 – ve výši 1 698 Kč,
- Beton Union Plzeň s.r.o., IČO: 25225979 – ve výši 26 600 Kč,
- MINERAL KAMENOLOM S.R.O., IČO: 49452011 – ve výši 81 677,90 Kč,
- KRALOVICKÁ ZEMĚDĚLSKÁ A.S., IČO: 25219502 – ve výši 17 183 Kč,
- Ing. V. M., IČO: - ve výši 81 556,50 Kč,
- PNEU DUCHEK HAVEL s.r.o., IČO: 26392925 – ve výši 11 418 Kč,
- TOI TOI, sanitární systémy, s r.o., IČO: 49551655 – ve výši 40 875,66 Kč,
- Vodárna Plzeň, a.s., IČO: 25205625 – ve výši 3 405 Kč a ve výši 12 728 Kč,
- TESTA, s.r.o., IČO: 62411225 – ve výši 32 648,20 Kč,
- Jiří KESL s.r.o., IČO: 29160421 – ve výši 84 850 Kč,
- O2 Czech Republic a.s., IČO: 60193336 – ve výši 10 020,21 Kč,
- Pletiva Dobrý a Urbánek s.r.o., IČO: 01771426 – ve výši 77 353 Kč,
- UniCredit Leasing CZ, a.s., IČO: 15886492 – ve výši 3 847 261 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

- INSTAV BAU S.R.O., IČO: 25241567 – ve výši 180 044 Kč,
- SIGNUM STAVEBNÍ STROJE S.R.O., IČO: 25219626 – ve výši 119 291 Kč,
- Služby a obchod města ZBIROH s.r.o., IČO: 29064236 – ve výši 61 291 Kč,
- Rentec profesional s.r.o., IČO: 26325403 – ve výši 15 245,70 Kč,
- TechDraw Office s.r.o., IČO: 27160556 – ve výši 12 445 Kč,
- I■■■ E■■■, IČO: ■■■■■■ – ve výši 82 338 Kč,
- GpS Šedivý spol. s r.o., IČO: 01681389 – ve výši 36 120 Kč,
- DOSped s.r.o., IČO: 45359873 – ve výši 20 050 Kč,

což učinil přesto, že vzhledem ke svému postavení ■■■■■■ byl seznámen s předcházející finanční situací společnosti Vavřík stavby s.r.o., IČO: 29121957, zejména se závazky, pohledávkami a stavem movitého a nemovitého majetku a věděl, že společnost Vavřík stavby s.r.o. je nejméně od data 31. 12. 2014 ve stavu úpadku, neboť nebyly již dlouhodobě placeny závazky vůči více věřitelům a tyto závazky nebyla společnost Vavřík stavby s.r.o. schopna plnit a společnost byla předlužena, neboť její majetek nejpozději k uvedenému datu byl nižší než její závazky vůči všem dosavadním věřitelům a jiným majetkem, kterým by uspokojila dosavadní věřitele, společnost nedisponovala, čímž zhoršil postavení dosavadních věřitelů.

2. Toto jednání okresní soud kvalifikoval jako přečin způsobení úpadku podle § 224 odst. 2 trestního zákoníku a za to obžalovanému uložil podle § 224 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Podle § 229 odstavce 1 trestního řádu pak poškozeného P■■■ B■■■ s jeho nárokem na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Proti tomuto rozsudku podal obviněný včasné odvolání, které směřoval proti výroku o trestu, který považuje za příliš přísný. V odůvodnění odvolání uvedl, že za žalované jednání byl již „potrestán“ v osobním životě tím, že se manželka po seznámení s důsledky jeho jednání psychicky zhroutila a je nyní v invalidním důchodu. Obžalovaný se tak stal jediným živitelem rodiny, kdy úhradu insolvenčních splátek musí zajišťovat tchýně kvůli výpadku příjmu od manželky. Svého jednání obžalovaný opakovaně litoval a spolupracoval jak s insolvenčním správcem, tak s orgány činnými v trestním řízení. V současnosti je osobou spolupracující, neboť podnikání je vedeno na manželku. Uložení trestu bude ohrožena možnost nechat se zaměstnat. Má za to, že samotné projednání věci před soudem je dostačující k nápravě a proto navrhl, aby odvolací soud sám rozhodl o upuštění od potrestání či alespoň zkrátil délku zkušební doby.
4. Krajský soud v Plzni přezkoumal napadený rozsudek a jemu předcházející postup řízení v rozsahu a způsobem, který mu ukládá § 254 odst. 1 trestního řádu. V tomto konkrétním případě přezkoumával rozsudek ve výroku o trestu. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, krajský soud přihlížel, jen pokud měly vliv na správnost výroku, proti kterému bylo podáno odvolání. Krajský soud dospěl k následujícím závěrům.
5. V řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozhodnutí, se okresní soud nedopustil žádné procesní vady ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Taková ostatně odvolatelem vytýkána ani nebyla. Pokud jde o skutková a právní zjištění okresního soudu, je možno i s ohledem na zaměření podaného odvolání odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Okresnímu soudu lze pouze vytknout, že ani v popisu skutku, ani v právní větě není vyjádřena forma zavinění, když přečin podle § 224 odst. 2 trestního zákoníku lze spáchat jak úmyslně, tak z nedbalosti. Formu zavinění okresní soud popsal pouze v odůvodnění napadeného rozsudku, přičemž podle něho se obžalovaný projednávaného přečinu dopustil z hrubé nedbalosti. Tato vada spočívající v absenci formy zavinění v popisu skutku a v právní větě však sama o sobě nemá vliv na správnost výroku o uloženém trestu
6. Krajský soud se zaměřil na výrok o trestu a dospěl k závěru, že okresní soud v napadeném rozhodnutí správně uložil výchovný podmíněný trest. Správně obžalovanému přiznal polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. o) trestního zákoníku, tedy že před spácháním trestného činu vedl

řádný život, a naopak u obžalovaného neshledal žádnou přítěžující okolnost. Okresní soud při rozhodování o trestu citlivě pracoval i se zjištěnou pohnutkou, formou zavinění a s osobními a rodinnými poměry, v důsledku čehož uložil trest v trvání ¼ zákonné trestní sazby, tedy trest, který odpovídá všem zákonným hlediskům. Co do odůvodnění druhu trestu a jeho výměry tak lze plně odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku (odstavec 27). Pokud obžalovaný navrhoval, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a sám rozhodl o upuštění od potrestání, pak je třeba uvést, že pro takový postup upravený v ustanovení § 46 odst. 1 trestního zákoníku není splněna jedna ze základních podmínek, a sice to, že samotné projednání věci před soudem postačí k nápravě obžalovaného a k ochraně společnosti. Nelze totiž přehlédnout, že obžalovaný se k projednávanému jednání nedoznal, byť nad ním vyjádřil lítost. Jak sám uvedl v odvolání, v dosavadním podnikání prakticky pokračuje dále, byť pod jménem své manželky jako osoba spolupracující. To však znamená, že pokud se k nyní projednávanému jednání obžalovaný nedoznal a zcela si nepřipustil, že při svém podnikání postupoval nesprávně, může se stejných chyb dopouštět i nadále. Pak ale nemůže být splněna podmínka uvedená v ustanovení § 46 odst. 1 trestního zákoníku, tj. že samotné projednání věci před soudem postačí k nápravě obžalovaného a zejména k ochraně společnosti. Odvolací soud přitom musel vzít v potaz, že obžalovaný svým jednáním po 31.12.2014 předchozí závazky společnosti Vavřík stavby s.r.o. téměř zešestinásobil (z 1 950 000 Kč na téměř 11 000 000 Kč) a že počet poškozených i výše způsobené škody tak není nikterak bagatelní.

7. Pokud odvolací soud došel k závěru, že okresní soud postupoval zcela správně ve vztahu k uloženému druhu trestu a jeho výměře, pak poněkud jiná situace je u délky zkušební doby. Zde odůvodnění napadeného rozsudku v podstatě absentuje a není tak zřejmé, jakými úvahami byl okresní soud veden při jejím stanovení. V tomto směru je tak třeba argumentaci doplnit. Ve smyslu § 39 odst. 3 věta první trestního zákoníku má soud při stanovení výměry trestu přihlídnout vedle polehčujících a přítěžujících okolností mj. i k době, která uplynula od spáchání činu, a k délce trestního řízení. V daném případě platí, že od spáchání přečinu uplynuly více než 4 roky a trestní stíhání trvá již 2 roky. Z tohoto pohledu se jeví uložení zkušební doby v délce jednoho roku, tedy na samé dolní hranici zákonného rozpětí, jako dostačující u obžalovaného, který dosud nebyl soudně trestán, ani postižen v přestupkovém řízení.
8. Krajský soud tedy veden výše popsány úvahami dospěl k závěru, že podle § 258 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku je uložena délka zkušební doby v trvání 18 měsíců trestem nepřiměřeně přísným a proto k odvolání obžalovaného zrušil rozsudek Okresního soudu v Rokycanech ze dne 30. 5. 2019 č. j. 1 T 54/2018-789 ve výroku o uloženém trestu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu sám rozsudkem rozhodl o uložení podmíněného trestu ve stejné výměře, jakou uložil okresní soud, avšak s kratší zkušební dobou.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního

návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 5.8.2019

JUDr. Milan Štejr v. r.  
předseda senátu

Vypracoval: Mgr. Tomáš Mahr v. r.